

[Boligministeren.]

i tidens løb er foretaget i vore byers centrale dele, ofte af økonomisk stærke foretagender, bekræfter denne påstand.

Det må erkendes, at samfundet ikke får saneret i den udstrækning, der er behov for, medmindre det offentlige påtager sig at dække det økonomiske tab, saneringen medfører. Når man tager i betragtning de alvorlige betænkeligheder, der knytter sig til forekomsten og benyttelsen af slumboliger, kan jeg ikke se rettere, end at der her er tale om løsning af en opgave, som hele samfundet må deltage i og ikke kun den kommune, der har de dårlige boliger.

Det vil være rimeligt, at den pågældende kommune og staten som hidtil deler det tab, saneringen medfører. Det foreslås derfor i § 27, at der i hvert finansår skal kunne ydes indtil 8 mill. kr. i tilskud til dækning af statens part af saneringstab og indtil 18 mill. kr. i lån til saneringens gennemførelse i øvrigt.

Jeg mener, der må lægges vægt på, at den økonomiske støtte til saneringerne bliver kontinuerlig, idet man ellers kan berygte, at kommunerne vil vige tilbage for at påtage sig det meget betydelige og i flere tilfælde ret bekostelige arbejde, der er forbundet med forberedelse og udarbejdelse af saneringsplaner. Det bør være sådan, at de kommuner, der går positivt ind i saneringsarbejdet, med rimelig sikkerhed kan påregne, at gennemførelsen af deres saneringsplaner ikke kommer til at strande på grund af finansieringsvanskeligheder.

Det er både i statens og kommunernes interesse, at saneringstab og udgifterne til saneringen begrænses mest muligt. Jeg vil i denne forbindelse gerne fremhæve, at der i lovforslaget er optaget bestemmelser, som tager sigte på en begrænsning af saneringstab og på, at saneringsplanerne i øvrigt gennemføres på en økonomisk forsvarlig måde. Jeg skal som en enkelthed blot pege på, at den stigning i ejendomsværdierne og grundværdierne i saneringsområdet, der skyldes saneringsplanens godkendelse eller gennemførelse, skal tages til indtægt på saneringsregnskabet.

Idet jeg vedrørende yderligere enkeltheder i lovforslagene skal tillade mig at henvise til forslagernes bemærkninger, skal

jeg anbefale de to lovforslag til tingets velvillige og forhåbentlig hurtige behandling.

Regeringen håber, at det vil være muligt at opnå tilslutning til de tanker, der er nedlagt i lovforslagene. I bestræbelser herfor vil jeg gerne på forhånd give udtryk for vilje til forhandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om opførelse af fiskeindustrianlæg m. v. og om bygning af havne i Grønland.

Valgt blev: *Victor Gram, Dupont, Heising, Carl P. Jensen, Lars P. Jensen, Peter Nielsen, Carl Petersen, Lannung, Kristian Kristensen, From, Damsgaard, Erik Eriksen, Helga Pedersen, Elias Lauf, Ninn-Hansen, Reedtz-Thott og Gertie Wandel.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1759, fremsættelsen i tidenden sp. 2594).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans R. Knudsen: Det foreliggende lovforslag har til formål at ændre forholdet i fordelingen af biografafgiften mellem staten og kommunerne. Denne afgift deles ifølge loven om afgift af forlystelser således, at staten får 75 pct. og kommunerne 25 pct. Ved nærværende forslag ændres dette til, at staten får 60 pct. og kommunerne 40 pct., det vil sige, at staten afleverer 15 pct. af sin andel eller godt 5 mill. kr. til kommunerne.

Den højtærede finansminister siger i sin fremsættelse, at man herved tilsigter at give kommunerne delvis erstatning for de indtægter, der bortfalder i anledning af den foreslåede afvikling af erhvervsbeskatningen. Jeg kan på mit partis vegne anbefale

[Hans R. Knudsen.]

forslaget netop under henvisning til den højtærede finansministers udtalelse.

Jeg kan yderligere oplyse, at den højtærede indenrigsminister samtidig har anmodet det udvalg, der behandler forslag til lov om afløsning af skat til erhvervskommunen m. v., om at fremsætte nogle ændringsforslag, der bl. a. går ud på, at det afløsningstilsvaret, dette lovforslag indeholder, og som skal betales af bopælskommunerne til centralkommunerne, beregnes uden det oprindeligt foreslåede tillæg på 10 pct. Den øgede andel i biografafgiften skal så give centralkommunerne i de 9 områder, hvor erhvervsskatten bortfalder, erstatning for dette 10 pct.s tillæg. Endvidere har den højtærede indenrigsminister foreslået udvalget at imødekomme de erhvervskommuner, der ligger uden for de 9 områder, ved at lade erhvervsskatten blive bevaret delvis i de 3 år, til en varig ordning kan etableres, dog med den begrænsning, at pligten til at svare erhvervsskat bliver betinget af, at indtægten i erhvervskommunen er mindst 10 000 kr. mod nu 4 000 kr., og at den samlede indkomst er mindst 20 000 kr., hvor den nu skal overstige indtægtsgrænsen for nydende medlemskab af en statsanerkendt sygekasse. Også disse erhvervskommuner vil få en kompensation ved den her foreslåede øgede andel i biografafgiften.

Om så denne forhøjelse fra 25 pct. til 40 pct. er den helt rigtige, kan vi se på i udvalget og eventuelt forhandle med den højtærede finansminister om. Det udvalg, der behandler lovforslagene om den kommunale indkomstbeskatning, har endnu ikke færdigbehandlet disse ændringsforslag, men da ændringerne vil være afhængige af, at nærværende lovforslag gennemføres, vil jeg senere tillade mig at stille forslag om, at det foreliggende lovforslag henvises til behandling i det udvalg, der behandler lovforslagene vedrørende den kommunale indkomstbeskatning.

Foged: Da nærværende lovforslag, som den ærede ordfører for socialdemokratiet netop har sagt, står i relation til forslag til lov om afløsning af skat til erhvervskommunen m. v., vil venstre forbeholde sig sin stilling, så lang tid forhandlingerne om dette forslag står på.

Weikop: Vi vil ligesom venstre forbeholde os vor stilling. På dette tidspunkt kender vi endnu ikke de fulde virkninger af forslag til lov om afløsning af skat til erhvervskommunen m. v., men vi har allerede i udvalget modtaget visse oplysninger om dets virkninger for forskellige kommuner og byer. Vi vil altså foreløbig forbeholde os vor stilling til det foreliggende lovforslag og betragte det som et led i de forhandlinger, der føres om afløsning af erhvervsskatten.

Aage Fogh: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag til gennemførelse i forbindelse med de øvrige kommunale skattelove.

Niels Andersen: Som det klart er fremgået af de andre ordføreres taler, hænger det foreliggende lovforslag nøje sammen med det lovforslag vedrørende erhvervsskattens bortfald, som vi i øjeblikket behandler i et udvalg. Mit parti kan anbefale, at man behandler det foreliggende lovforslag i udvalget angående de kommunale skattelove.

Alfred Jensen: Ja, rent umiddelbart må man få sympati for et lovforslag som det, der her foreligger, og det er da også på det grundlag, jeg har gennemset dette lille lovforslag og ministerens fremsættelsestale. Men jeg må sige, når jeg hører debatten her, at vi i en gruppe som den; jeg repræsenterer, savner forudsætningerne for fuldt ud at forstå, hvad der egentlig ligger i dette lovforslag, og jeg forstår, at selv de, der deltager i udvalgsarbejdet, ikke er helt klar over den fulde konsekvens heraf. Når jeg har gjort disse bemærkninger, kan jeg sige, at vi fortsat efter at have hørt debatten ser med sympati på forslaget.

Jeg ville ellers have bedt om nogle oplysninger om, hvordan det ville komme til at virke for de forskellige kommuner, men jeg forstår, at det er overflødigt at stille dette spørgsmål nu, eftersom det næppe kan blive besvaret, før vi kommer til anden behandling.

Der kunne dog være et andet lille spørgsmål, man kunne rejse i denne forbindelse, nemlig spørgsmålet om de vanskeligheder, visse kommuner, der ligger nær central-

[Alfred Jensen.]

kommunerne, kommer i som følge af, at de skal afholde en del af udgifterne til huslejetilskuddet. Der blev indføjet en refusionsbestemmelse i boligstøtteleven, da den var til tredje behandling, men vi ved, at der er kommuner, der vil have vanskeligt ved at klare omkostningerne ved de huslejetilskud, der skal ydes, især dér, hvor man yder tilskud til familier med 2 børn. Jeg ved ikke, hvordan man har tænkt at gribe denne sag an. Efter vor opfattelse burde man nok overveje at yde forøget tilskud til sådanne kommuner. Det kan ikke være rimeligt, at man, når man er nået frem til huslejetilskud til tobørnsfamilier takket være en omlægning af lovgivningen, skal gå bort herfra og holde sig til den almindelige regel om kun at yde huslejetilskud til trebørnsfamilier.

Jeg ved ikke, om et sådant spørgsmål kan besvares ved denne lejlighed, men jeg håber, at man vil være opmærksom på det problem, der består for en række kommuner. Jeg tror, at den kommune, der har talt højest herom, er Tårnby kommune, men jeg ved, at man også andre steder har haft vanskeligheder i denne anledning.

Vi er altså sympatisk indstillet over for lovforslaget.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget, for de velvillige udtalelser fra de konservative og venstre om at ville overveje det og for den sympati, det ærede medlem hr. Alfred Jensen gav udtryk for. Jeg håber, at lovforslaget kan gennemføres meget snart sammen med de øvrige kommunale skattelove.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans R. Knudsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der behandler lovforslagene om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v. og om afløsning af skat til erhvervs-kommunen m. v.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til udenrigsministeren og økonomiministeren af Per Hækkerup, Erik Ericksen, Poul Sørensen, Aage Fogh og J. M. Pedersen. („Hvilke oplysninger kan regeringen give folketinget om stillingen med hensyn til forhandlingerne om de vesteuropæiske og de nordiske markedsplaner?“).

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Det er et år siden, det høje ting sidste gang havde lejlighed til at drøfte de forskellige nordiske og europæiske markedsplaner, og siden denne drøftelse er der foregået en meget stærk udvikling på dette område. De seks lande har i mellemtiden bevæget sig fra det juridiske stadium over til en påbegyndelse af virkeliggørelsen af fællesmarkedets økonomiske bestemmelser. Vedrørende frihandelsområdet har der været ført en række forhandlinger, som dels er foregået med en vis hyppighed, dels af og til også kan siges at have været ret dramatiske, og som har ført til, at vi nu befinder os i en anden udviklingsfase i disse forhandlinger, som også for vort land rejser visse problemer. Endelig er det bekendt, at også de nordiske drøftelser er ført videre i det forløbne år; bl. a. drøftes tankerne om en nordisk toldunion nu på den basis, at den skal være altomfattende og ikke som tidligere kun omfatte 80 pct. af den internordiske samhandel.

Selv om alle disse problemer har været genstand for en ret livlig drøftelse og ret udførlig behandling i dagspressen, har de 5 demokratiske partier fundet det rimeligt, at folketinget fik lejlighed til at modtage en samlet redegørelse for udviklingsforløbet og til at drøfte denne og derved også fik mulighed for at give offentligheden en samlet oversigt over udviklingens forløb og stillingen i dag.

De 5 partier har derfor rettet følgende forespørgsel til den højtærede udenrigsminister og den højtærede økonomiminister:

„Hvilke oplysninger kan regeringen give folketinget om stillingen med hensyn til forhandlingerne om de vesteuropæiske og de nordiske markedsplaner?“

Udenrigsministeren (Krag): Da det høje folketing i februar sidste år drøftede mar-